

der boede Aaret rundt i en Kommune, kunde faa sin Klage afgjort ved denne Overskattedekommission. Med Hensyn til § 9 vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at den der anførte Bestemmelse vil kunne praktiseres; der maa vistnok finde en Forandring Sted i Affattelsen paa dette Punkt. Det udtales nemlig, at naar en Person indtræder i et Forhold, der betinger Paaligging ifølge § 7, kan der for hans Vedkommende foretages en særskilt Skatteansættelse. § 7 angiver imidlertid, at Skatten skal ydes af den Indtægt, han har haft i det sidst forløbne Kalenderaar, altsaa bagud; men dette lader sig ikke praktisere, naar Talen netop er om en tilflyttet Person, som jo ikke har haft nogen Indtægt i det sidst forløbne Kalenderaar, fordi han slet ikke har drevet nogen som helst Næring der. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen er tagen ud af Regeringens Forslag om Næringsafgift. Man har overført de Bestemmelser, som staa i dette Forslag, hertil; men Næringsafgiften ansættes skønsmæssigt, man satte Folk i et vist Beløb efter Skøn, og saa kunde det altsaa lade sig gøre. Men her er der Tale om en Nettoindtægt, som skulde ansættes, og den kan jo ikke forud ansættes for nogen og navnlig ikke for en Person, som slet ikke hidtil har drevet nogen Næring i den paagældende Kommune. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at der vistnok der maa træffes en Bestemmelse, som gør det muligt at bringe Paragraffen til Anvendelse i Praksis.

Jeg kommer derefter til det tredje Afsnit: *Skat af Aktieselskaber m. fl.* Der er der foretaget meget faa Realitetsændringer i, hvad der gentagne Gange er vedtaget saavel i dette som i det andet Ting, og der er derfor ikke megen Anledning til at komme nærmere ind paa dette Afsnit. Jeg er i det væsentlige enig deri og skal derfor kun gøre opmærksom paa, at det vistnok ikke er hensigtsmæssigt, at de Herrer foreslaa Skatten sat „indtil 3 pCt.“. Det forekommer mig, at man maa sige, hvad Aktieselskabets Skat er. Det kan dog næppe være Meningen, at en Kommune skal kunne sætte et Aktieselskab i 3 pCt. og fritage et andet, maaské konkurrerende Selskab for Skat. Jeg mener, at den rig-

tige Bestemmelse vil være, at man sætter: 3 pCt., dog ikke ud over den i Kommunen gældende Skatteprocent — idet det dog maaské ikke var rimeligt, at Aktieselskaber, som jo hidtil have været skattefri, skulde sættes i højere Skat end den fysiske Person, som driver Næring i den paagældende Kommune. Hvis altsaa Skatteprocenten i en Kommune ikke er lavere end 3, burde Aktieselskaber betale 3 pCt., men saa forekommer det mig rigtignok ogsaa, at dette skal fastsættes; i alt Fald skal det da være som en nærmere motiveret Undtagelse, hvis man skal kunne fritage Aktieselskaber for denne Beskatning. At man er gaaet meget vidt i Fritagelsen af kooperative Selskaber, særlig Andelsselskaber, er jo ikke andet, end hvad jeg har været fuldstændig forberedt paa. Jeg tror alligevel, at man er gaaet noget videre, end man har behøvet for at opnaa sine Ønsker. Jeg tror ikke, at man havde behøvet at gaa længere i denne Henseende, end Landstinget er gaaet forrige Aar. Jeg ydede virkelig min Medvirkning for at komme til et samstemmende Resultat deroppe for alle Grupper Vedkommende. Man gik saa langt, at naar vedkommende kooperative Selskab ikke drev bunden Næring, skulde det være fritaget for at løse Næringsadkomst, og det forekommer mig, at der var det yderste, man burde foreslaa. Men det er vist heller ikke andet, end hvad man kunde blive enig med de ærede Forslagsstillere om. Det er dog ikke Meningen, naar man kooperativt laver et Skotøjsudsalg og sælger til alle, til hele Befolkningen, at det vedkommende Skotøjsudsalg saa skulde være fritaget for at betale Kommuneskat, naar enhver fysisk Person, der havde Skotøjsudsalg, skulde betale. Det maatte altsaa kun gælde for saadanne Produktionsgenstande, som ellers ere Genstand for fri Næring.

Med Hensyn til Forsikringsselskaber har man foretaget en Forandring. Jeg kan tænke mig, hvorledes man er kommen til den. Man er kommen til den ved, hvad jeg vil kalde den umiddelbare Opfattelse af dette Forhold, medens vi i 1893 ere komme til den anden Bestemmelse ved meget nøje at have undersøgt de Konsekvenser, som vilde følge af at vedtage, hvad